

kunne opstaae, naar det ikke var nærmere bestemt, hvem der skulde nyde Godt af denne Begunstigelse, idet man dog ikke kunde lade det beroe ved det blotte Opgivende af, at Vedkommende hidtil havde givet sig af med at aarelade. Jeg troer, at den Mangel, som saaledes findes, vilde kunne afhjælpes ved at tilføje et Par Ord, f. Ex. „de, der tilstrækkelig godtgjøre, at de allerede nu udøve denne Forretning“, og hvis Thinget derfor gaaer ind paa Endringsforslaget, forbeholder jeg mig til tredie Behandling at stille et Endringsforslag i denne Retning. Af min høitærede Collega Indenrigsministeren er jeg bemyndiget til at erklære, at der ikke er Noget til Hinder for, at Endringsforslaget under Nr. 4 tages til Følge.

Sdet jeg gaaer over til at omtale Endringsforslaget under Nr. 5, skal jeg bemærke, at jeg under Sagens første Behandling hittede, at det ikke vilde være hensigtsmæssigt i denne Lov at optage en saadan almindelig Bestemmelse om, hvad der skal gjælde med Hensyn til Afgang til at udtrække Tænder; jeg bemærkede, at Alt, hvad der staaer i Forbindelse med Dentistvæsenet, Alt, hvad der vedkommer det saakaldte Tandkunstneri, bør finde sin Ordning ved Kvassalverlovgivningen, som jeg erkjendte trænger særdeles stærkt til at underkastes en Revision. Den ærede Forslagsstiller erklærede, efterat have hørt denne min Udtalelse, at han nu ikke vilde gaae videre ind paa dette Punkt, og at han ikke vilde stille noget Endringsforslag i den Retning, og jeg blev derfor noget overrasket ved at see, at et saadant Endringsforslag alligevel var fremkommet. Jeg kan ikke andet end fastholde, hvad jeg under første Behandling anførte til Styrke for, at der ikke bør optages Noget om Afgangen til at trække Tænder ud, og jeg maa ligeledes fastholde, hvad jeg specielt anførte om, at det her ikke alene kommer an paa den mechaniske Færdighed, men at det væsentligt beroer paa Evnen til at kunne bedømme, om det er hensigtsmæssigt at trække en Tand ud eller ikke, og den ærede Forslagsstiller har nu i sit Endringsforslag leveret et godt Bidrag til Styrke for den Mening, jeg dengang udtalte. Jeg sigter naturligvis til Slutningen af hans Endringsforslag

om denne lille skriftlige eller mundtlige Forelæsning, der skal gives Vedkommende til Oplysning om, i hvilke Tilfælde det kan ansees skadeligt at trække Tænder ud osv. Sdet jeg altsaa fastholder, hvad jeg saaledes har anført, og idet jeg gjentager, at Kvassalverlovgivningen trænger til en Omordning, og at hvad der staaer i Forbindelse med det foreliggende Punkt skal blive draget ind derunder, maa jeg erklære mig imod, at Forslaget tages tilfølg. Jeg er imidlertid saa meget mere vis paa, at det ærede Thing ikke vil vedtage det, som det forøvrigt ogsaa med Hensyn til sit Indhold vistnok paa ingen Maade egner sig til at optages i en Lov. Denne Slutningsbestemmelse om, at den, der skal meddele Attest om Prøvens Udfald, skal meddele Oplysning om, hvad der kan ansees skadeligt efter det gængse Lægesystem, er vist Noget, som slet ikke saaledes kan faae Plads i en Lov; ogsaa den Bestemmelse, der er indflettet deri, vilde sikkert være meget uheldig, forsaavidt der antydes en vis Examenscharakter, der skal gives med Hensyn til den større eller mindre Dygtighed, Vedkommende lægde for Dagen. Jeg tør derfor gjøre Regning paa, at dette Forslag ikke vil blive vedtaget. Den ærede Forslagsstiller har med Hensyn til § 6 bemærket, at det i sig selv vilde være hensigtsmæssigt, om den reent kom til at gaae ud; det skal jeg ikke have Noget imod; thi det kan have Meget for sig, at hvad der staaer i Forbindelse hermed, ikke hører hjemme i en Lovgivning, som nærmest beskæftiger sig med Næringsvæsenet. Der kunde ikke være Noget iveien for, at det kom til at staae i den; men fra min Side er der, som sagt, ikke Noget imod, at Paragraphen kommer til at udgaae. — Der fremkom nogle Bemærkninger med Hensyn til Lægeforholdene paa Færøerne, Grunden til, at Embedet ikke er besat, ligger simpelthen i, at der ingen Supplicanter have meldt sig; men det er et Punkt, hvorpaa Justitsministeriets Opmærksomhed er henvendt, for, om det maatte lade sig gjøre, at finde en Vet, ad hvilken man kunde sørge for bedre Lægehjælp paa Færøerne.

Indenrigsministeren ad interim:
S det foreliggende Lovforslags § 5 er der ud-